

Vana, febr. 3. 864.

Igen tisztelt barátom!

"Habent sua fata..." de ugyan mi az, aminre én ezt el ne mondhatnám? Ha már más módos nem talált a facum: előveszi a leveleimet s kereli úgy hogy soha az illendő ne láshassa.

Mert nem tudok mást képzelni, midőn a múlt hó 18-án egy hozzád írt levelémhez csatolt némi "Tiltsakozás"ról azóta semmit se hallhatok.

Felkéredek ugyan, ama sorokban a tiltsakozás közlésére, miszerint azt "alföldi album" szerkesztői azt az impertinenciát követték el, hogy albumokba kért költeményemet onnan kihagyva, a "fővárosi lapokba" adták ki. Ez jogtalanság. Tiltsakoztat továbbá a "Családi Kör" ellen, ki 3-4 példányban egy költeményem végsozáin merejűl elválasztva adta ki. Azt nem lehet aláírnom, incompertus kezdek után, kivált.

Kéredek továbbá, hogy ha lehet, ha a "financiák" engedik: emlékezz meg rólam, mert nehéz napjaim vannak!

Most még arra kérek, először: mondd meg, kaprad-e Január elején küldött "Bertran de Born" című versemet? Másodszor: az a ballada a "Kisfaludi sárvaságé"-e? ha nem: vedd át lapod számára. Apróság. Ha ez nem megint facum: a nélkül ^{hogy megnevezné} ~~valam~~ kikvél: csak a bírálók, a "fővárosi lapok" azt mondja róla, hogy Tilány ballada biza — azután meg megjáralmattik.

En' azt tartom, hogy amit egy szemen fedett társulat
megjussalmar, az ne legyen, annak nem szabad silány
nak lenni. Ha jó, miis jó jussalmarraffek meg,
ha vilány, veressék félre simpl'iser s a dij' maradjon
ben. örömessebb olvasnam volna ezt, mino amert.
De há' mondom: habent sua fana...

Végül, amit legelől kell vala írnom: fogadj,
el őfinse örömből egy zöld levelkés koszorúba
előre is azon élvezetért, mely "Buda halálában" vár
reám.

Isen veled! tart meg engem szeresseid körön
síprelő s kereső barátság

Iszludén

